

Костюченко О. Ю.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри правосуддя
юридичного факультету
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка, адвокат

УДК 343.156

ЩОДО ПРАВА НА АПЕЛЯЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ ТА ПЕРЕГЛЯД УХВАЛ СУДУ ПРО ОБРАННЯ ТА ПРОДОВЖЕННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ, ВИНЕСЕНИХ ПІД ЧАС СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

У статті розглядаються законодавчі реалії чинного правового регулювання питання неможливості апеляційного оскарження ухвал суду в кримінальному провадженні за ч. 2 ст. 392 КПК, яка не відповідає змісту конституційної норми у п. 8 ст. 129, тобто вбачається явна невідповідність конституційним гарантіям щодо забезпечення права на апеляційний перегляд справи, зокрема, будь-якого судового рішення в справі з будь-якого питання. Аналіз змісту ст. 392 КПК приводить до висновку, що судові рішення можуть бути оскаржені в апеляційному порядку тільки у випадках, передбачених КПК. Проте слід зазначити, що зміст положень ч. 2 ст. 382 КПК цілком відповідає попередній редакції статті 129 Конституції України, що на сьогодні втратила чинність. Зміст ч. 2 ст. 392 КПК не приведений законодавцем у відповідність до вимог конституційних гарантій апеляційного перегляду справи щодо судових рішень без будь-яких обмежень (п. 8 ч. 1 ст. 129 Конституції України після внесення змін у редакції Закону № 1401-VIII від 02.06.2016), що у судовій практиці призводить до порушення конституційних гарантій реалізації основних засад судочинства і відповідно прав осіб на свободу та особисту недоторканність.

Метою статті є дослідження питання щодо права особи на апеляційне оскарження та перегляд ухвал суду про обрання та продовження запобіжного заходу, винесених під час судового розгляду кримінального провадження.

Доводиться, що застосування судами ч. 2 ст. 392 КПК фактично позбавляє обвинувачених права на апеляційне та касаційне оскарження ухвали суду першої інстанції стосовно обрання щодо них міри запобіжного заходу. Таким чином, обмеження права на оскарження ухвали про продовження запобіжного заходу під час судового провадження, водночас з юридичною невизначеністю самої правової норми, передбаченої ч. 2 ст. 392 КПК, та її довільному тлумаченню суддями призводить до: порушення принципу верховенства права, передбаченого ст. 8 Конституції України; порушення конституційного права на свободу та особисту недоторканність, передбаченого ст. 29 Конституції України, права на захист у суді своїх порушених прав, передбачених ст. 55 Конституції України, та права на апеляційний перегляд справи щодо міри запобіжного заходу, передбаченого п. 8 ст. 129 Конституції України.

Ключові слова: апеляційне оскарження, запобіжний захід, конституційні гарантії, судовий розгляд, ухвала суду.

Демократичні перетворення в суспільстві і державі неможливі без ефективної судової діяльності, яка є невід'ємною частиною правової держави. Для України додержання міжнародних стандартів прав людини повинно бути одним із пріоритетів внутрішньої політики держави. Відповідно до ст. 8 Загальної декларації прав людини (1948 р.)¹ кожна людина має право на ефективне поновлення в правах компетентними національними судами у випадках порушення її основних прав, наданих їй конституцією або законом. У ст. 3 Віденської декларації про злочинність і правосуддя: відповіді на виклики XXI століття (2000 р.)² підкреслено відповідальність кожної держави за введення і підтримання справедливої, відповідальної, етичної та ефективної системи кримінального правосуддя як важливого фактору сприяння економічному і соціальному розвитку та безпеки людини. Оскарження судових рішень, їх перевірка судовими інстанціями вищого рівня повинна забезпечити їх справедливість бути засобом захисту прав та законних інтересів учасників судового процесу та сприяти реалізації верховенства права. Перегляд судовою інстанцією вищого рівня рішення суду проголошено світовим співтовариством як одне з найважливіших прав людини і громадянина. Право на перегляд судового рішення судом вищої інстанції розглядається як невід'ємне право особи на захист. Гарантування охорони прав осіб є одним із завдань правової системи

та державного життя, що знайшло відображення у Конституції України³. Зокрема, забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом у п. 8 ч. 3 ст. 129 Конституції України (в редакції 1996 року), було проголошено однією з основних конституційних засад судочинства в Україні. З метою реалізації цієї засади судочинства КПК України 1960 р.⁴ 21 червня 2001 року були внесені доповнення, зокрема, глави 29, 30, та було введено апеляційне провадження в кримінальних справах як один із видів провадження з перевірки вироків, ухвал і постанов суду. В результаті проведення чергової судової реформи у 2016 році п. 8 ст. 129 Конституції України⁵ було змінено та викладено в новій редакції. Так, однією з основних засад судочинства стало забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення. Вказане положення знайшло своє часткове відображення і в новому Законі України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII⁶. Проте норми КПК 2012 р.⁷, які регулюють питання апеляційного оскарження та перегляду судових рішень, не були приведені у відповідність до оновлених та розширених конституційних гарантій з цього питання. Така ситуація викликає проблеми у судовій практиці з реалізацією у кримінальному процесі конституційної гарантії на апеляційний перегляд судових рішень. Так, Конституційним Судом

¹ Загальна декларація прав людини: Міжнародний документ від 10.12.1948/995_015 <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_015> дата звернення 06.06.2018.

² Віденська декларація про злочинність і правосуддя: відповіді на виклики XXI століття 2000 р. <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_443> дата звернення 06.06.2018.

³ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>> дата звернення 06.06.2018.

⁴ Кримінально-процесуальний кодекс України: Закон України від 28.12.1960 № 1001–05. <<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1001–05>> дата звернення 06.06.2018.

⁵ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>> дата звернення 06.06.2018.

⁶ Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1402–19>> дата звернення 06.06.2018.

⁷ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651–17>> дата звернення 06.06.2018.

України на цей час відкрито провадження за конституційною скаргою громадянина України Глуценка В. М. з приводу порушення його конституційних прав та невідповідності положень ч. 2 ст. 392 КПК України Конституції України¹. Таким чином постало питання необхідності перевірки на відповідність ст. ст. 8, 29, 55, п. 8 ст. 129 Конституції України (конституційності) положення ч. 2 ст. 392 КПК України щодо права на апеляційне та касаційне оскарження ухвал суду, винесених під час судового розгляду щодо обрання та продовження міри запобіжного заходу, що свідчить про його актуальність та необхідність вирішення.

Слід зазначити, що апеляційне провадження є різновидом судового провадження в загальній системі видів перегляду судових рішень у кримінальних справах, який визначається особливістю приводів, умов, суб'єктів, форми, змісту, строків та порядку провадження. За своїм змістом апеляційне оскарження є невід'ємною частиною апеляційного провадження поряд з розглядом справи за апеляцією.

Згідно зі ст. 8 Конституції України² в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України³ органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Конституція України гарантує забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення як однієї з основних засад судочинства (п. 8 ст. 129 в редакції Закону № 1401-VIII від 02.06.2016)⁴. Проте Законом можуть бути визначені також інші засади судочинства. Тобто останнє положення слід розуміти таким чином, що основні конституційні засади судочинства та їх зміст можуть бути розширені в інших законодавчих актах, але не звужені. Аналіз же змісту ст. 24 КПК України⁵ приводить до висновку щодо забезпечення гарантування права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності, як визначеної КПК України загальної засади кримінального провадження, здійснюється судом вищого рівня тільки у порядку, передбаченому КПК України.

Згідно з положеннями ч. 1 та 6 ст. 9 КПК України⁶ під час кримінального провадження суд, слідчий суддя, прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий, інші службові особи органів державної влади зобов'язані неухильно додержуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства. У випадках, коли положення цього Кодексу не регулюють або неоднозначно регулюють питання кримінального провадження, застосовуються загальні засади кримінального провадження, визначені ч. 1 ст. 7 КПК України⁷. Відповідно до ч. 1 та 2 ст. 8

¹ Конституційна скарга з приводу порушення конституційних прав громадянина України Глуценка В. М. щодо невідповідності Конституції України ч. 2 ст. 392 КПК України <<http://www.ccu.gov.ua/novyna/konstytuciyeni-skargy-shcho-nadiyshly-do-konstytucijnogo-sudu-ukrayiny-za-stanom-na-27-4>> дата звернення 06.06.2018.

² Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>> дата звернення 06.06.2018.

³ Там само.

⁴ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>> дата звернення 06.06.2018.

⁵ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.06.2018.

⁶ Там само.

⁷ Там само.

КПК України¹ кримінальне провадження здійснюється з додержанням принципу верховенства права, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Принцип верховенства права у кримінальному провадженні застосовується з урахуванням практики Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ).

Так, ЄСПЛ у рішенні в справі «Делкур проти Бельгії» від 17 січня 1970 року зазначив, що «...статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі – Конвенції) містить гарантії справедливого судочинства, одним з аспектів якого є доступ до суду. Рівень доступу, наданий національним законодавством, має бути достатнім для забезпечення права особи на суд з огляду на принцип верховенства права в демократичному суспільстві. Для того, щоб доступ був ефективним, особа повинна мати чітку практичну можливість оскаржити дії, які становлять втручання у її права...»².

У рішенні ЄСПЛ за скаргою № 38695/97 від 15 лютого 2000 року в справі «Гарсія Манібардо проти Іспанії» у п. 39 зазначено, що «...стаття 6 Конвенції не зобов'язує договірні держави створити апеляційні чи касаційні суди. Проте якщо такі суди існують, гарантії, що містяться у статті 6, повинні бути дотримані, зокрема шляхом забезпечення ефективного доступу до суду...»³.

Також у рішенні Конституційного Суду України у справі за конституцій-

ним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 1712 Кодексу адміністративного судочинства України № 3-рп/2015 від 08 квітня 2015 року, зазначено, що «...згідно з практикою Європейського суду з прав людини у статті 6 Конвенції, якою передбачено право на справедливий суд, не встановлено вимоги до держав засновувати апеляційні або касаційні суди. Там, де такі суди існують, гарантії, що містяться у вказаній статті, повинні відповідати також і забезпеченню ефективного доступу до цих судів (пункт 25 Рішення у справі «Делкур проти Бельгії» від 17 січня 1970 року⁴ та пункт 65 Рішення у справі «Гофман проти Німеччини» від 11 жовтня 2001 року⁵)... Конституційний Суд України вважає, що право на судовий захист включає в себе, зокрема, можливість оскарження судових рішень в апеляційному та касаційному порядку, що є однією з конституційних гарантій реалізації інших прав і свобод, захисту їх від порушень і протиправних посягань, в тому числі від помилкових і неправосудних судових рішень...»⁶.

Аналіз змісту ч. 2 ст. 392 КПК України, зокрема що «ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою цієї статті, окремому оскарженню не підлягають, крім випадків, визначених цим Кодексом. Заперечення проти таких ухвал можуть бути включені

¹ Там само.

² Справа «Делкур проти Бельгії» (заява № 2689/65): рішення Європейського суду з прав людини від 17.01.1970 <http://www.ccu.gov.ua/sites/default/files/ccu/5_3007.pdf> дата звернення 06.06.2018.

³ Справа «Гарсія Манібардо проти Іспанії» (заява № 38695/97): рішення Європейського суду з прав людини від 15.02.2000 <http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/SO2418.html> дата звернення 06.06.2018.

⁴ Справа «Делкур проти Бельгії» (заява № 2689/65): рішення Європейського суду з прав людини від 17.01.1970 <http://www.ccu.gov.ua/sites/default/files/ccu/5_3007.pdf> дата звернення 06.06.2018.

⁵ Справа «Гофман проти Німеччини» (заява № 34045/96): рішення Європейського суду з прав людини від 11.10.2001 <zakon.rada.gov.ua/go/v003p710-15> дата звернення 06.06.2018.

⁶ Рішення КСУ у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень ч. 2 ст. 1712 Кодексу адміністративного судочинства України № 3-рп/2015 від 08.04.2015 <<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-15>> дата звернення 06.06.2018.

до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою цієї статті»¹, приводить до висновку, що законодавчі реалії чинного правового регулювання питання апеляційного оскарження ухвал суду в кримінальному провадженні у ч. 2 ст. 392 КПК² України явно не відповідають змісту чинної конституційної норми у п. 8 ст. 129³, відповідно вбачається явна невідповідність конституційним гарантіям щодо забезпечення права на апеляційний перегляд справи, тобто права на апеляційне оскарження та перегляд будь-якого судового рішення в справі з будь-якого питання. Поняття «кримінальна справа» (матеріали кримінального провадження) за змістом ч. 1 ст. 317 КПК⁴ означає всі судові рішення та інші документи і матеріали певного кримінального провадження. Проте слід зазначити, що зміст положень ч. 2 ст. 382 КПК України⁵ цілком відповідав попередній редакції п. 8 ст. 129 Конституції України щодо забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішень суду, крім випадків, встановлених законом, що на сьогодні втратила чинність.

Згідно з чинною редакцією ст. 129 Конституції України⁶ суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та повинен керуватися верховенством права. Можливість апеляційного оскарження та перегляду ухвал суду передбачена п. 8 ст. 129 Конституції України⁷ і є гарантією забезпечення права на свободу та особисту

недоторканність, недопущення необгрунтованого, незаконного застосування запобіжних заходів.

Відповідно до ч. 1 та 2 ст. 331 КПК України⁸ під час судового розгляду суд за клопотанням сторони обвинувачення або захисту має право своєю ухвалою змінити, скасувати або обрати запобіжний захід щодо обвинуваченого. Вирішення питання судом щодо запобіжного заходу повинно відбуватися в порядку, передбаченому главою 18 КПК України, якою визначається обрання, продовження, зміна або скасування запобіжних заходів, у тому числі у вигляді тримання під вартою під час досудового розслідування. Такий порядок урегульований також окремими бланкетними нормами кримінального процесуального законодавства. Зокрема, в п. 3 ч. 1 ст. 309 КПК України⁹ передбачено, що під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про продовження строку тримання під вартою або відмову в його продовженні. Відповідно до практики Європейського суду з прав людини «..незважаючи на те, що стаття 5 § 4 не зобов'язує Високі Договірні Сторони створювати другий рівень юрисдикції для перевірки законності тримання під вартою, держава, яка його створила, має надати затриманим такі самі гарантії оскарження, що й у першій інстанції (Кучера проти Словаччини, § 107)¹⁰.

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.06.2018.

² Там само.

³ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>> дата звернення 06.06.2018.

⁴ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.06.2018.

⁵ Там само.

⁶ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>> дата звернення 06.06.2018.

⁷ Там само.

⁸ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.06.2018.

⁹ Там само.

¹⁰ Справа «Кучера проти Словаччини» (заява № 48666/99): рішення Європейського суду з прав людини від 08.08.2011 <<https://swarb.co.uk/kucera-v-slovakia-ewchr-8-aug-2011/>> дата звернення 06.06.2018.

Зміст ч. 2 ст. 392 КПК України¹ не приведений законодавцем у відповідність до вимог конституційних гарантій апеляційного перегляду справи щодо судових рішень без будь-яких обмежень (пункт 8 статті 129 після внесення змін в редакції Закону № 1401-VIII від 02.06.2016)², що відповідно у судовій практиці призводить до порушення конституційних гарантій реалізації основних засад судочинства і відповідно прав осіб на свободу та особисту недоторканність. Застосування судами ч. 2 ст. 392 КПК України фактично позбавляє обвинувачених права на апеляційне та касаційне оскарження ухвали суду першої інстанції стосовно обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Слід визнати, що обмеження права на оскарження ухвали про продовження запобіжного заходу під час судового провадження, водночас з юридичною невизначеністю самої правової норми, передбаченої ч. 2 ст. 392 КПК України³, та її довільному тлумаченню суддями, призводить до: порушення принципу верховенства права, передбаченого ст. 8 Конституції України⁴, порушення конституційного права на свободу та особисту недоторканність, передбачено-

го ст. 29 Конституції України⁵, права на захист у суді своїх порушених прав, передбачених ст. 55 Конституції України⁶, та права на апеляційний перегляд справи щодо міри запобіжного заходу, передбаченого пунктом 8 статті 129 Конституції України⁷.

Таким чином слід зазначити, що застосування судами ч. 2 ст. 392 КПК⁸ фактично позбавляє обвинувачених права на апеляційне та касаційне оскарження ухвали суду першої інстанції стосовно обрання щодо них міри запобіжного заходу. Тому слід визнати, що положення ч. 2 ст. 392 КПК України⁹ є такими, що не відповідають конституційним гарантіям, передбачених ст. 8, 29, 55, п. 8 ст. 129 Конституції України¹⁰, оскільки вони позбавляють права на оскарження та перегляд ухвал суду під час судового провадження про обрання та продовження строку тримання під вартою, тим самим обмежується особисте право громадянина на свободу та особисту недоторканність, права особи перевірити законність тримання її під вартою шляхом звернення до апеляційного та касаційного судів, тобто є такими, що не відповідають Конституції України та Конвенції про захист прав та основоположних свобод.

REFERENCE LIST

LIST OF LEGAL DOCUMENTS

1. Videnska deklaratsiia pro zlochynnist i pravosuddia: vidpovidi na vyklyky XXI stolittia 2000 r. [Vienna Declaration on Crime and Justice: Answers to the Challenges of the 21st Century 2000] <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_443> data zvernennia 06.06. 2018 (in Ukrainian).

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.06.2018.

² Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>> дата звернення 06.06.2018.

³ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.06.2018.

⁴ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>> дата звернення 06.06.2018.

⁵ Там само.

⁶ Там само.

⁷ Там само.

⁸ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 06.06.2018.

⁹ Там само.

¹⁰ Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>> дата звернення 06.06.2018.

2. Zahalna deklaratsiia prav liudyny [Universal Declaration of Human Rights]: Mizhnarodnyi dokument vid 10.12.1948 995_015 <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_015> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).
3. Pro sudoustrii i status suddiv [On the Judiciary and the Status of Judges]: Zakon Ukrainy vid 02.06.2016 № 1402-VIII <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).
4. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k/96-VR <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>> data zvernennia 20.01.2018 (in Ukrainian).
5. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedural Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).
6. Kryminalno-protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedural Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 28.12.1960 № 1001-05. <<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1001-05>> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).

CASES

7. Konstytutsiina skarha z pryvodu porushennia konstytutsiinykh prav hromadianyna Ukrainy Hlutsenka V.M. shchodo nevidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy ch. 2 st. 392 KPK Ukrainy [Konstytutsiina skarha z pryvodu porushennia konstytutsiinykh prav hromadianyna Ukrainy Hlutsenko V.M. shchodo nevidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy ch. 2 st. 392 KPK Ukrainy] <<http://www.ccu.gov.ua/novyna/konstytuciyni-skargy-shcho-nadiyshly-do-konstytuciynogo-sudu-ukrayiny-za-stanom-na-27-4>> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).
8. Sprava «Delkur proty Belhii» (zaiava № 2689/65): rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 17.01.1970 [Case «Delkour v. Belgium» (application no. 2689/65): Judgment of the European Court of Human Rights dated January 17, 1970] <http://www.ccu.gov.ua/sites/default/files/ccu/5_3007.pdf> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).
9. Sprava «Harsia Manibardo proty Ispanii» (zaiava № 38695/97): rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 15.02.2000 [Case «García Manibardo v. Spain» (application no. 38695/97): Judgment of the European Court of Human Rights of 15.02.2000] <http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/SO2418.html> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).
10. Sprava «Hofman proty Nimechchyny» (zaiava № 34045/96): rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 11.10.2001 [Case Hofmann v. Germany (application no. 34045/96): Judgment of the European Court of Human Rights of 11.10.2001] <zakon.rada.gov.ua/go/v003p710-15> data zvernennia 06.06.2018 (in Ukrainian).
11. Rishennia KSU u spravi za konstytutsiinym podanniam Upovnovazhenoho Verkhovnoi Rady Ukrainy z prav liudyny shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) polozhen ch. 2 st. 1712 Kodeksu administratyvnoho sudochynstva Ukrainy № Z-rp/2015 vid 08.04.2015 [The decision of the CCU in the case under the constitutional petition of the Commissioner of the Verkhovna Rada of Ukraine on human rights regarding the compliance of the Constitution of Ukraine (constitutionality) with the provisions of Part 2 of Art. 1712 of the Code of Administrative Proceedings of Ukraine No. 3-pp / 2015 dated April 8, 2015] <<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-15>> data zvernennia 06.06. 2018 (in Ukrainian).
12. Sprava «Kuchera proti Slovachchini» (zayava # 48666/99): rishennia Evropeyskogo sudu z prav lyudini vId 08.08.2011 [Case «Kucher v. Slovakia» (application no. 48666/99)] <<https://swarb.co.uk/kucera-v-slovakia-ewchr-8-aug-2011/>> data zvernennia 06.06. 2018.

Kostyuchenko O. Regarding the Right to Appeal and Review of Court Decisions on the Election and Continuation of a Preventive Measure Taken During the Trial of a Criminal Proceeding

The article deals with the legislative realities of the current legal regulation of the issue of appeals against court rulings in criminal proceedings in Part 2 of Art. 392 Criminal Procedure Code of Ukraine, which clearly do not correspond to the content of the constitutional norm in Point 8 of Art. 129, that is, there is an apparent discrepancy with constitutional guarantees regarding the right to appeal the case, in particular, any court decision on any question. Analysis of the content of Art. 392 CPC of Ukraine leads to the conclusion that judgments can be appealed in an appeal only in cases provided for by the CPC of Ukraine. However, it should be noted that the content of the provisions of Part 2 of

Art. 382 CPC of Ukraine fully corresponded to the previous wording of Article 129 of the Constitution of Ukraine, which has expired. Contents of Part 2 of Art. 392 CPC of Ukraine is not brought by the legislator in accordance with the requirements of the constitutional guarantees of the appeal review of the case concerning court decisions without any restrictions (Point 8 of Part 1 of Art. 129 of the Constitution of Ukraine, after the introduction of amendments by the Law No. 1401-VIII of 02.06.2016), which, in accordance with the case law, leads to a violation of the constitutional guarantees of the implementation of the basic principles of legal proceedings and, accordingly, the rights of individuals to freedom and personal integrity. Application by courts of Part 2 of Art. 392 of the CPC of Ukraine, effectively deprives the accused of the right to appeal and appeal cassation of a court of first instance decision regarding the election of a preventive measure against them.

Thus, the limitation of the right to appeal the decision to extend the preventive measure during the trial, along with the legal uncertainty of the legal norm itself provided for in Part 2 of Art. 392 CPC of Ukraine, and its arbitrary interpretation by judges, leads to: violation of the rule of law principle stipulated in Art. 8 of the Constitution of Ukraine; violation of the constitutional right to freedom and personal integrity provided for in Art. 29 of the Constitution of Ukraine; the rights to defense in court of their violated rights, stipulated by Art. 55 of the Constitution of Ukraine and the right to appeal the case regarding the measure of preventive measures provided for in Point 8 of Art. 129 of the Constitution of Ukraine.

Keywords: *appeals, preventive measures, constitutional guarantees, court proceedings, court ruling.*

Стаття надійшла до редакції журналу 14.06.2018.